

MANIFEST DE CONDEMNA PER LA SITUACIÓ DE LES DONES A L'AFGANISTAN

Els talibans van ser expulsats del poder a l'Afganistan després de la invasió dels Estats Units a finals de 2001. El país es trobava devastat després de més de 20 anys de guerra i de 5 anys d'un govern encapçalat pels talibans. Van ser 5 anys d'estat fonamentalista absolutament repressiu especialment amb les nenes i les dones.

La seva població gairebé és el doble des de 2001, ja que l'obertura a l'exterior els va permetre millorar les inversions estrangeres i un creixement del seu PIB comparat amb la situació inicial, segons les dades del Banc Mundial.

L'arribada al poder dels talibans a l'Afganistan l'agost de 2021 va posar en risc els drets humans en aquest país, especialment envers les dones i les nenes, va alarmar la comunitat internacional i van ser nombroses les mostres de suport al poble i les dones i nenes afganeses. Tres dècades en conflicte, més la presa de poder dels talibans, ha comportat un fort declivi econòmic amb 28 milions de persones necessitades d'assistència i 6 milions en situació de fam.

Des del 2021 el país ha entrat en una constant i impune espiral de violència amb una retallada flagrant dels drets humans i les llibertats, especialment cap a les persones més vulnerables, incloent-hi les nenes i les dones, que no només les condemna sinó que a més posa en greu risc la seva integritat física.

Com ja havia demostrat l'anterior govern dels talibans, entre 1996 i 2001, la repressió envers les dones ocupa un dels llocs més destacats de les seves polítiques. La situació de les dones afganeses durant aquests cinc anys va ser d'absoluta discriminació, domini i de reclusió: les dones no podien sortir de casa soles, ni anar al metge, tenien prohibit estudiar, treballar o participar de la vida social i política. Patien una situació de terror continu on tota la seva vida depenia per complet

de la voluntat d'un home. Així, quedaven absolutament vulnerables i sense cap instrument per protegir-se de la violència masclista a la qual estaven exposades de manera permanent. Tampoc podien decidir sobre el seu matrimoni o la seva maternitat.

La violència imposada pels talibans va convertir les dones en esclaves.

Durant les últimes dues dècades, tot i que amb moltes deficiències, s'havien aconseguit determinats avenços en la cobertura sanitària, infraestructures, accés de la població a l'energia elèctrica, educació i els drets de les dones i les nenes afganeses havia progressat de manera significativa. Segons l'Organització Mundial de la Salut (OMS), durant aquests anys, el 87% de la població, incloses les dones, es van poder visitar a centres mèdics, van començar a rebre educació i es va permetre incorporar progressivament les dones a determinats sectors laborals i participar de la vida econòmica, política, social i cultural. Malgrat tot, el país continua sent un dels països menys desenvolupats del planeta.

L'arribada de nou al poder dels talibans no només suposa un fre en tot aquest tímid procés que s'havia iniciat, sinó que significa una involució absoluta respecte als tímids avenços aconseguits per a les dones en els últims 20 anys.

En el transcurs d'aquests tres anys els talibans han promogut més de 70 lleis que incideixen en les restriccions i prohibicions cap a les dones: l'assistència de les nenes als centres d'ensenyament secundari, els codis de vestimenta, la segregació dels llocs de treball, l'accés als llocs públics o la llibertat de moviment sense acompanyament masculí.

Les dones han quedat completament excloses del sistema judicial i, per tant, no són objecte de dret.

A finals de 2022, els talibans van decidir també prohibir a les dones l'accés a la universitat o treballar en ONG.

Lluny de donar per finalitzada aquesta opressió, els talibans han publicat recentment una nova llei, coneguda com a "Llei del Silenci", impulsada pel Ministeri per a la Propagació de la Virtut i la Prevenció del Vici; amb aquesta llei es fa un pas més en les discriminacions per raó de gènere, ja que estableix que les dones cobreixin el seu cos amb l'objectiu d'evitar temptacions i prohibeix el so de la veu de les dones en públic o que els taxistes no puguin portar en cotxe una dona si no va acompanyada d'un *mahram*, un familiar masculí tutor, entre moltes altres prohibicions.

En els darrers dies hem vist vídeos on dones afganeses apareixen cantant com a protesta a aquesta opressió a la qual es tornen a veure sotmeses des que els talibans recuperessin el govern tot just fa tres anys. Reivindiquen el poder parlar en públic amb frases com *la meva cara no és cap temptació, els teus ulls fabriquen temptacions*.

Les institucions internacionals tampoc no s'han quedat de braços plegats. Amnistia Internacional, Nacions Unides i la Unió Europea han denunciat la llei i veuen com les relacions internacionals amb Afganistan es compliquen.

Mentrestant **les dones i nenes afganeses pateixen i aguanten com a víctimes atrapades al país, sense que la comunitat internacional hagi pogut intervenir de manera significativa per aturar-ho**. Les mostres de suport, malauradament, no poden aturar per si mateixes tota la repressió. És necessari actuar i fer un pas endavant.

No podem girar la cara als abusos, les tortures, la violència, les detencions il·legals, les desaparicions o la censura. És per això que **reclamem de manera urgent que tota la comunitat internacional, inclosa l'Organització de Nacions Unides, la Unió Europea i tots els països que en formen part, emprenguin totes les accions que siguin necessàries per evitar la tragèdia, defensant la vida, la seguretat i els drets de les**

dones afganeses. En el diàleg amb els talibans, els drets i llibertats de les dones i nenes no estan en venda, s'han de respectar. Parlem de drets humans. Avui són elles, demà podríem ser nosaltres.

Les institucions europees són una referència de drets i llibertats, i no poden mirar cap a un altre costat davant la gravetat de la situació al país, especialment amb la violació dels drets humans de les dones i nenes. Amb aquesta premissa, el Consell d'Afers Exteriors de la UE el febrer de 2023 va debatre sobre la decisió d'Afganistan d'excloure sistemàticament les dones i les nenes i va apuntar la necessitat d'avaluar les repercussions d'aquestes decisions a més del repartiment d'ajuda humanitària i suport per cobrir les necessitats bàsiques dels seus ciutadans i ciutadanes.

La UE va demanar als talibans que respectin, protegeixin i compleixin amb els drets humans i impedeixin qualsevol vincle que aculli o financii el terrorisme.

Per això és imprescindible continuar caminant cap a la consecució dels compromisos adquirits dins els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS), on s'especifica la igualtat entre dones i homes com un dels fonaments per construir un món pacífic, pròsper i sostenible, i es compromet amb la ciutadania plena de les dones, per a la qual és imprescindible l'eliminació de totes les formes de discriminació i la violència masclista, en qualsevol de les seves manifestacions.

Els i les socialistes manifestem el nostre rebuig i condemnen la situació de les dones i les nenes a l'Afganistan i donem el nostre suport a totes les accions que tinguin per objectiu evitar que es vulnerin els seus drets fonamentals, inclòs el dret a decidir sobre la seva educació, ocupació, participació política, econòmica, social o cultural, així com el dret a viure lliures de violència masclista, erradicant el matrimoni forçat i el matrimoni infantil.

No podem abandonar-les.

No podem permetre que romanguin silenciades i oblidades pel món.